Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (prvá komora)

z 25. októbra 2017*

„Odvolanie – Nariadenie (ES) č. 1907/2006 (nariadenie REACH) – Článok 57 – Látky vzbudzujúce veľmi veľké obavy – Identifikácia – Článok 2 ods. 8 písm. b) – Výnimka – Článok 3 bod 15 – Pojem ‚medziprodukt' – Akrylamid"

Vo veci C-650/15 P,

ktorej predmetom je odvolanie podľa článku 56 Štatútu Súdneho dvora Európskej únie podané 4. decembra 2015,

Polyelectrolyte Producers Group GEIE (PPG), so sídlom v Bruseli (Belgicko),

SNF SAS, so sídlom v Andrézieux Bouthéon (Francúzsko),

v zastúpení: E. Mullier a R. Cana, avocats, D. Abrahams, barrister,

odvolateľky,

ďalší účastníci konania:

Európska chemická agentúra (ECHA), v zastúpení: M. Heikkilä a W. Broere, splnomocnení zástupcovia, za právnej pomoci J. Stuyck a S. Raes, advocaten,

žalovaná v prvostupňovom konaní,

Holandské kráľovstvo, v zastúpení: M. Bulterman a B. Koopman, splnomocnené zástupkyne,

Európska komisia, v zastúpení: K. Talabér-Ritz, E. Manhaeve, K. Mifsud-Bonnici a D. Kukovec, splnomocnení zástupcovia, s adresou na doručovanie v Luxemburgu,

vedľajší účastníci konania v prvostupňovom konaní,

SÚDNY DVOR (prvá komora),

v zložení: predsedníčka prvej komory R. Silva de Lapuerta, sudcovia C. G. Fernlund (spravodajca), J.-C. Bonichot, A. Arabadžiev a E. Regan,

generálna advokátka: E. Sharpston,

tajomník: L. Hewlett, hlavná referentka,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní z 11. januára 2017,

* Jazyk konania: angličtina.

po vypočutí návrhov generálnej advokátky na pojednávaní 6. júla 2017,

vyhlásil tento

Rozsudok

1 Polyelectrolyte Producers Group GEIE (PPG) a SNF SAS sa svojím odvolaním domáhajú zrušenia rozsudku Všeobecného súdu Európskej únie z 25. septembra 2015, PPG a SNF/ECHA (T-268/10 RENV, ďalej len „napadnutý rozsudok“, EU:T:2015:698), ktorým Všeobecný súd odmietol ich žalobu smerujúcu k zrušeniu rozhodnutia Európskej chemickej agentúry (ECHA) z 22. decembra 2009, ktorým sa akrylamid (ES č. 201-173-7) identifikuje ako látka spĺňajúca kritériá stanovené v článku 57 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1907/2006 z 18. decembra 2006 o registrácii, hodnotení, autorizácii a obmedzovaní chemikálií (REACH) a o zriadení Európskej chemickej agentúry, o zmene a doplnení smernice 1999/45/ES a o zrušení nariadenia Rady (EHS) č. 793/93 a nariadenia Komisie (ES) č. 1488/94, smernice Rady 76/769/EHS a smerníc Komisie 91/155/EHS, 93/67/EHS, 93/105/ES a 2000/21/ES (Ú. v. EÚ L 396, 2006, s. 1), zmeneného nariadením Komisie (ES) č. 552/2009 z 22. júna 2009 (Ú. v. EÚ L 164, 2009, s. 7) (ďalej len „nariadenie REACH“) v súlade s článkom 59 uvedeného nariadenia (ďalej len „sporné rozhodnutie“).

Právny rámec

2 Odôvodnenie 41 nariadenia REACH znie takto:

„Z dôvodov funkčnosti a kvôli ich osobitnému charakteru by sa mali pre medziprodukty ustanoviť osobitné registračné požiadavky. Polyméry by sa mali vyňať z registrácie a hodnotenia dovtedy, kým nebude možné vybrať tie polyméry, ktoré je potrebné registrovať z dôvodu rizík, ktoré predstavujú pre ľudské zdravie alebo životné prostredie uskutočniteľným a nákladovo efektívnym spôsobom na základe riadnych technických a platných vedeckých kritérií.“

3 Článok 2 tohto nariadenia s názvom „Uplatňovanie“ stanovuje:

„1. Toto nariadenie sa neuplatňuje na:

…

c) neizolované medziprodukty.

…

8. Medziprodukty izolované na mieste a prepravované izolované medziprodukty sú vyňaté z uplatňovania:

…

b) hlavy VII.

…

9. Ustanovenia hláv II a VI sa neuplatňujú na polyméry.“

4 V článku 3 uvedeného nariadenia, nazvanom „Vymedzenie pojmov“, sa uvádza:

„Na účely tohto nariadenia:

…

15) medziprodukt: je látka, ktorá sa vyrába pre chemické spracovanie alebo sa pri ňom spotrebúva či používa, aby sa transformovala na inú látku (ďalej len ‚syntéza‘):
   a) neizolovaný medziprodukt: je medziprodukt, ktorý sa pri syntéze zámerne neodoberá (s výnimkou odobratia vzorky) zo zariadenia, v ktorom syntéza prebieha. Medzi takéto zariadenie patrí reakčná nádoba, jej prídavné zariadenia a akékoľvek vybavenie, cez ktoré látky prechádzajú pri kontinuálnom alebo šaržovom procese, ako aj systém potrubí na presun z jednej nádoby do druhej na účely prevedenia ďalšieho kroku reakcie. nezahŕňa však nádrže alebo iné nádoby, v ktorých sa látky po výrobe skladujú;
   b) medziprodukt izolovaný na mieste: je medziprodukt, ktorý nespĺňa kritériá neizolovaného medziproduktu a pri ktorom prebieha výroba medziproduktu a syntéza ďalších látok z tohto medziproduktu na tom istom mieste a vykonáva ju jedna alebo viac právnických osôb;
   c) prepravovaný izolovaný medziprodukt: je medziprodukt, ktorý nespĺňa kritériá neizolovaného medziproduktu a prepravuje sa alebo sa dodáva na iné miesta;

16) miesto: je jedna lokalita, kde sa v prípade viac ako jedného výrobcu látok využíva určitá spoločná infraštruktúra a zariadenia;

…“

5 Článok 17 nariadenia REACH s názvom „Registrácia medziproduktov izolovaných na mieste“ je formulovaný takto:

„1. Každý výrobca medziproduktov izolovaných na mieste v množstvách 1 tona a viac ročne predloží agentúre žiadosť o registráciu pre tento medziprodukt izolovaný na mieste.

2. Registrácia medziproduktu izolovaného na mieste zahŕňa tieto informácie v rozsahu, v akom ich môže výrobca predložiť bez dodatočného testovania:

a) identifikáciu výrobcu, ako sa uvádza v oddiele 1 prílohy VI;

b) identifikáciu medziproduktu, ako sa uvádza v oddieloch 2.1 až 2.3.4 prílohy VI;

c) klasifikáciu medziproduktu, ako sa uvádza v oddiele 4 prílohy VI;

d) všetky dostupné existujúce informácie o fyzikálnochemických vlastnostiach medziproduktu a jeho dosahoch na zdravie ľudí alebo životné prostredie. Ak je dostupná úplná správa o štúdii, predloží sa súhrn štúdie;

e) stručný všeobecný opis použitia, ako sa uvádza v oddiele 3.5 prílohy VI;

f) podrobnosti uplatňovaných opatrení manažmentu rizika.

…

3. Odsek 2 sa uplatňuje iba na medziprodukty izolované na mieste, ak výrobca potvrdí, že sa látka vyrába a používa iba za prísne kontrolovaných podmienok a že je počas celého svojho životného cyklu dôkladne uchovávaná v uzavretom prostredí pomocou technických prostriedkov. Na minimalizáciu emisií a z nich vyplývajúcej expozície sa použijú kontrolné a procesné technológie.

Ak nie sú tieto podmienky splnené, registrácia musí obsahovať informácie uvedené v článku 10.“

6 Článok 18 nariadenia REACH, ktorý má názov „Registrácia prepravovaných izolovaných medziproduktov“, stanovuje:

„1. Každý výrobca alebo dovozca prepravovaných izolovaných medziproduktov v množstvách 1 tona a viac ročne predloží agentúre žiadosť o registráciu pre tento prepravovaný izolovaný medziprodukt.

2. Registrácia prepravovaného izolovaného medziproduktu zahŕňa všetky tieto informácie:

a) identifikáciu výrobcu alebo dovozcu, ako sa uvádza v oddiele 1 prílohy VI;

b) identifikáciu medziproduktu, ako sa uvádza v oddieloch 2.1 až 2.3.4 prílohy VI;

c) klasifikáciu medziproduktu, ako sa uvádza v oddiele 4 prílohy VI;

d) všetky dostupné existujúce informácie o fyzikálnochemických vlastnostiach medziproduktu a jeho dosahoch na zdravie ľudí alebo životné prostredie. Ak je dostupná úplná správa o štúdii, predloží sa súhrn štúdie;

e) stručný všeobecný opis použitia, ako sa uvádza v oddiele 3.5 prílohy VI;

f) informácie o opatreniach manažmentu rizika uplatňovaných a odporúčaných užívateľovi v súlade s odsekom 4.

…

3. Registrácia prepravovaného izolovaného medziproduktu v množstvách vyšších ako 1000 ton ročne na výrobcu alebo dovozcu zahŕňa okrem informácií vyžadovaných podľa odseku 2 aj informácie uvedené v prílohe VII.

Pri získavaní týchto informácií sa uplatňuje článok 13.

4. Odseky 2 a 3 sa uplatňujú len na prepravované izolované medziprodukty, ak výrobca alebo dovozca sám potvrdí alebo uvedie, že získal od užívateľa potvrdenie, že syntéza inej/iných látky/látok z medziproduktu prebieha na iných miestach za týchto prísne kontrolovaných podmienok:

a) látka je počas svojho celého životného cyklu vrátane výroby, odstraňovania nečistôt, čistenia a údržby zariadenia, odberu vzoriek, analýzy, plnenia a vyprázdňovania zariadení alebo nádob, zneškodňovania alebo čistenia a skladovania dôkladne uchovávaná v uzavretom prostredí pomocou technických prostriedkov;

b) na minimalizáciu emisií a výslednej expozície sa použijú procesné a kontrolné technológie;

c) s látkou zaobchádzajú len riadne vyškolení a oprávnení pracovníci;

d) v prípade čistenia a údržbárskych prác sa pred otvorením systému a vstupom doň vykonávajú osobitné postupy, ako napríklad prečistenie a premytie;

e) v prípade nehody a v prípade vzniku odpadu sa použijú procesné a/alebo kontrolné technológie s cieľom minimalizovať emisie a výslednú expozíciu počas odstraňovania nečistôt alebo čistiarenských a údržbárskych postupov;

f) postupy zaobchádzania s látkou sú dobre zdokumentované a prevádzkovateľ miesta ich dodržiavanie prísne kontroluje.

Ak nie sú splnené podmienky uvedené v prvom pododseku, registrácia musí obsahovať informácie uvedené v článku 10.“

7 Hlava VII nariadenia REACH s názvom „Autorizácia“ zahŕňa najmä jeho články 56 až 64.

8 Článok 56 tohto nariadenia s názvom „Všeobecné ustanovenia“ vo svojom odseku 1 stanovuje:

„Výrobca, dovozca alebo následný užívateľ nesmie uviesť na trh látku na účely použitia ani ju sám nepoužije, ak je táto látka zahrnutá do prílohy XIV, iba ak:

a) použitie tejto látky ako takej alebo v zmesi, alebo začlenenie látky do výrobku, na ktoré sa látka uvádza na trh alebo na ktoré látku sám používa, bolo autorizované v súlade s článkami 60 až 64, alebo

b) použitie tejto látky ako takej alebo v zmesi, alebo začlenenie látky do výrobku, na ktoré sa látka uvádza na trh alebo na ktoré látku sám používa, bolo vyňaté z požiadavky autorizácie v samotnej prílohe XIV v súlade s článkom 58 ods. 2, alebo

…“

9 Článok 57 uvedeného nariadenia s názvom „Látky, ktoré sa zahrnú do prílohy XIV“ stanovuje:

„V súlade s postupom ustanoveným v článku 58 možno do prílohy XIV zahrnúť tieto látky:

a) látky spĺňajúce kritériá klasifikácie ako karcinogénne zaradené v kategórii 1 alebo 2 v súlade so smernicou 67/548/EHS;

b) látky spĺňajúce kritériá klasifikácie ako mutagénne zaradené v kategórii 1 alebo 2 v súlade so smernicou 67/548/EHS;

c) látky spĺňajúce kritériá klasifikácie ako látky poškodzujúce reprodukciu zaradené v kategórii 1 alebo 2 v súlade so smernicou 67/548/EHS;

d) látky, ktoré sú perzistentné, bioakumulatívne a toxické v súlade s kritériami stanovenými v prílohe XIII k tomuto nariadeniu;

e) látky, ktoré sú veľmi perzistentné a veľmi bioakumulatívne v súlade s kritériami stanovenými v prílohe XIII k tomuto nariadeniu;

f) látky – ako napríklad látky s vlastnosťami endokrinných disruptorov (rozvracačov) alebo látky s perzistentnými, bioakumulatívnymi a toxickými vlastnosťami, alebo s veľmi perzistentnými a veľmi bioakumulatívnymi vlastnosťami, ktoré nespĺňajú kritériá písmen d) alebo e) –, pri ktorých existujú vedecké dôkazy, že pravdepodobne majú závažné účinky na zdravie ľudí alebo životné prostredie, ktoré vzbudzujú rovnakú úroveň obáv ako látky vymenované v písmenách a) až e) a ktoré sú určené v každom prípade osobitne v súlade s postupom ustanoveným v článku 59.“

10 Článok 59 nariadenia REACH, ktorý má názov „Identifikácia látok uvedených v článku 57“, stanovuje:

„1. Postup stanovený v odsekoch 2 až 10 tohto článku sa uplatňuje na účely identifikácie látok, ktoré spĺňajú kritériá uvedené v článku 57, a stanovenia zoznamu látok navrhovaných na zahrnutie do prílohy XIV. …

…

3. Každý členský štát môže pripraviť dokumentáciu podľa prílohy XV pre látky, ktoré podľa jeho názoru spĺňajú kritériá stanovené v článku 57 a zaslať ju agentúre. …

…

7. Ak agentúra vznesie alebo dostane pripomienky, postúpi dokumentáciu výboru členských štátov do 15 dní od uplynutia 60-dňovej lehoty uvedenej v odseku 5.

8. Ak do 30 dní od postúpenia výbor členských štátov dosiahne jednomyseľnú dohodu o identifikácii, agentúra danú látku zahrnie do zoznamu uvedeného v odseku 1. Agentúra môže zahrnúť túto látku do svojich odporúčaní podľa článku 58 ods. 3.

9. Ak výbor členských štátov nedosiahne jednomyseľnú dohodu, Komisia pripraví návrh rozhodnutia o identifikovaní látky do troch mesiacov od prijatia stanoviska výboru členských štátov. Konečné rozhodnutie o identifikovaní látky sa prijme v súlade s postupom uvedeným v článku 133 ods. 3.

10. Agentúra uverejní a aktualizuje zoznam uvedený v odseku 1 na svojej internetovej stránke bezodkladne po prijatí rozhodnutia o zahrnutí látky.“

11 Články 60 až 64 nariadenia REACH sa týkajú postupu udeľovania autorizácií.

12 Nariadenie Komisie (EÚ) č. 366/2011 zo 14. apríla 2011, ktorým sa mení a dopĺňa nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1907/2006 o registrácii, hodnotení, autorizácii a obmedzovaní chemikálií (REACH), pokiaľ ide o prílohu XVII (akrylamid) (Ú. v. EÚ L 101, 2011, s. 12), uvádza, že do tejto tabuľky sa pridáva položka 60:

„60. Akrylamid č. CAS 79-06-1	Neuvádza sa na trh a ani sa nepoužíva ako látka alebo zložka zmesí v koncentrácii rovnajúcej sa 0,1 hmotnostných % alebo vyššej na použitie pre aplikácie injektážnej malty po 5. novembri 2012.“

Okolnosti predchádzajúce sporu

13 Z bodov 1 až 10 napadnutého rozsudku vyplýva, že sporným rozhodnutím ECHA zahrnula akrylamid na zoznam látok identifikovaných na účely ich zahrnutia do prílohy XIV nariadenia REACH, a to z dôvodu jeho klasifikácie ako karcinogénnej látky kategórie 2 a mutagénnej látky kategórie 2.

Konanie pred Všeobecným súdom a napadnutý rozsudok

14 Dňa 10. júna 2010 PPG a SNF podali žalobu, ktorou sa domáhali zrušenia sporného rozhodnutia.

15 Uznesením z 21. septembra 2011, PPG a SNF/ECHA (T-268/10, EU:T:2011:508), Všeobecný súd zamietol žalobu ako neprípustnú.

16 Rozsudkom z 26. septembra 2013, PPG a SNF/ECHA (C-625/11 P, EU:C:2013:594), Súdny dvor zrušil uznesenie z 21. septembra 2011, PPG a SNF/ECHA (T-268/10, EU:T:2011:508), vrátil vec na konanie pred Všeobecným súdom a rozhodnutie o trovách vyhradil na neskôr.

17 Holandské kráľovstvo a Komisia podali svoje vyjadrenia 16. a 17. septembra 2014.

18 Napadnutým rozsudkom Všeobecný súd po tom, čo zamietol námietku neprípustnosti, ktorú vzniesla ECHA, zamietol žalobu PPG a SNF a uložil im povinnosť nahradiť trovy konania.

Návrhy účastníkov konania pred Súdnym dvorom

19 PPG a SNF navrhujú, aby Súdny dvor:

– zrušil napadnutý rozsudok,

– zrušil sporné rozhodnutie alebo subsidiárne vrátil vec Všeobecnému súdu a

– zaviazal ECHA na náhradu trov konania.

20 ECHA navrhuje, aby Súdny dvor zamietol odvolanie a zaviazal PPG a SNF na náhradu trov konania.

21 Komisia navrhuje, aby Súdny dvor odvolanie zamietol.

O odvolaní

O prvom odvolacom dôvode

Argumentácia účastníkov konania

22 PPG a SNF uvádzajú, že Všeobecný súd sa pri výklade pojmu „medziprodukt“, ako je definovaný v článku 3 bode 15 nariadenia REACH, dopustil nesprávneho právneho posúdenia. Všeobecný súd v bodoch 54 až 58 a 66 až 68 napadnutého rozsudku pridal podmienku, ktorú toto ustanovenie nepredpokladá. Táto dodatočná podmienka obmedzila pojem „medziprodukt“ len na látky, ktorých chemická transformácia má „za hlavný cieľ“ výrobu inej látky. Toto pridanie malo za dôsledok vylúčenie z kategórie medziproduktov akejkoľvek syntetizovanej látky s cieľom vykonať osobitnú funkciu zodpovedajúcu konečnému použitiu tejto látky.

23 Výklad, ktorý uvádzal Všeobecný súd, viedol k tomu, že akrylamidu sa nepriznala kvalifikácia medziproduktu používaného na získanie polyakrylamidu na účely tmelenia. Odôvodnenie tohto odmietnutia spočívalo v skutočnosti, že v takej situácii sa akrylamid „nepoužíva na účely výroby“ polyakrylamidu, ale ide o „konečné použitie“ tohto monoméru.

24 Tento výklad okrem toho viedol Všeobecný súd v bodoch 56 až 58 napadnutého rozsudku k tomu, že odmietol kvalifikáciu medziproduktu pre akrylamid používaný na výrobu polyakrylamidu, pokiaľ sa tento používa pri výrobe elektroforéznych gélov z dôvodu, že základným zámerom tejto transformácie nie je výroba polyakrylamidu, ale analytické oddelenie molekúl elektroforézou.

25 Všeobecný súd si tak zamenil na jednej strane používanie akrylamidu na účely výroby polyakrylamidu a na druhej strane používanie, na ktoré je polyakrylamid určený, teda tmelenie a elektroforéza. Všeobecný súd tak stotožnil „hlavný cieľ“ transformácie pôvodnej látky s „konečným použitím“ syntetizovanej látky.

26 Tým, že Všeobecný súd odmietol kvalifikovať monomér ako medziprodukt, implicitne konštatoval, že táto látka neprestáva existovať po ukončení polymerizácie, v rozpore s tým, čo Všeobecný súd rozhodol v bode 34 rozsudku zo 7. júla 2009, S.P.C.M. a i. (C-558/07, EU:C:2009:430).

27 PPG a SNF uvádzajú, že výklad, ktorý zvolil Všeobecný súd, odporuje účelu nariadenia REACH a dokumentu ECHA s názvom „Usmernenie k medziproduktom“ (dokument ECHA-2010-G-17-SK). Medziprodukty podliehajú osobitnému režimu najmä z praktických dôvodov uvedených v odôvodnení 41 tohto nariadenia, ktorý na jednej strane charakterizujú osobitné podmienky registrácie stanovené v článkoch 17 a 18 uvedeného nariadenia a na druhej strane výnimka na základe hlavy VII toho istého nariadenia.

28 Dôvod existencie tohto režimu výnimky spočíva v skutočnosti, že expozícia týchto látok je obmedzená, čo korelatívne predpokladá tiež nižšiu úroveň rizika ako pri iných látkach.

29 ECHA a Komisia odmietajú tvrdenia PPG a SNF.

Posúdenie Súdnym dvorom

30 S cieľom určiť, či prvý odvolací dôvod založený na nesprávnom právnom posúdení vo výklade pojmu „medziprodukt“ definovanom v článku 3 bode 15 nariadenia REACH je odôvodnený, treba pripomenúť, že v tomto nariadení je pojem „medziprodukt“ použitý ako podstatné meno na identifikáciu určitých látok, na ktoré sa z dôvodu ich používania uplatňuje režim výnimky charakterizovaný uvoľnením určitých povinností stanovených uvedeným nariadením.

31 V súlade s definíciou uvedenou v článku 3 bode 15 nariadenia REACH, pojem „medziprodukt“ sa uplatňuje na látku, ktorá sa vyrába na chemické spracovanie alebo sa pri ňom spotrebúva či používa prostredníctvom chemického procesu nazývaného „syntéza“.

32 Okrem toho článok 3 bod 15 nariadenia REACH rozdeľuje medziprodukty do troch kategórií. Prvá, a to „neizolovaný medziprodukt“, sa týka medziproduktu, ktorý sa zámerne neodoberá zo zariadení, v ktorých je predmetom syntézy. Nariadenie REACH sa na túto prvú kategóriu podľa článku 2 ods. 1 písm. c) tohto nariadenia neuplatňuje. Druhá kategória, nazývaná „medziprodukt izolovaný na mieste“, sa uplatňuje na akýkoľvek medziprodukt, ktorého výroba a syntéza prebiehajú na tom istom mieste. Tretia kategória, nazývaná „prepravovaný izolovaný medziprodukt“, sa týka každej látky, ktorá je medziproduktom, a prepravuje sa z jedného na druhé miesto. Dve posledné uvádzané kategórie medziproduktov sú vyňaté z hlavy VII tohto nariadenia podľa jeho článku 2 ods. 8 písm. b).

33 Z týchto skutočností vyplýva, že článok 3 bod 15 nariadenia REACH ukladá, aby boli splnené tri podmienky na to, aby sa používanie látky mohlo považovať za medziprodukt. Ako to uviedla generálna advokátka v bode 56 svojich návrhov, prvá z týchto podmienok spočíva v účele sledovanom pri výrobe a používaní látky ako medziproduktu, a tým je transformácia tejto látky na inú. Druhá podmienka sa týka technického prostriedku, akým sa táto transformácia vykonáva, a to chemický proces nazývaný „syntéza“. Tretia podmienka obmedzuje rozsah pojmu „medziprodukt“ na použitia látky, ktoré zostávajú obmedzené na kontrolované prostredie, ktorým môže byť buď zariadenie, vnútri ktorého sa vykonáva syntéza, alebo miesto, v ktorom sa vykonáva výroba a syntéza, alebo miesto, do ktorého sa táto látka prepravuje, pričom samotný pojem „miesto“ je definovaný v článku 3 bode 16 nariadenia REACH ako „jedna lokalita“, v ktorej sa nachádza infraštruktúra a zariadenia.

34 V prejednávanej veci, pokiaľ ide o prvé dve podmienky pripomenuté v predchádzajúcom bode, Všeobecný súd v bode 66 napadnutého rozsudku konštatoval, že „z definície medziproduktu vymedzenej v článku 3 bode 15 nariadenia [REACH] vyplýva, že kvalifikovanie látky ako medziproduktu závisí od cieľa sledovaného jej výrobou a použitím. Podľa tejto definície medziprodukt je látka, ktorá sa vyrába na chemické spracovanie alebo sa pri ňom spotrebúva či používa, aby bola syntetizovaná“. Týmto posúdením, ktoré bolo v podstate zopakované v bodoch 67 a 68 napadnutého rozsudku, Všeobecný súd správne vyložil pojem „medziprodukt“ a v rozpore s tým, čo uvádzajú PPG a SNF, nedopustil sa v tejto súvislosti nesprávneho právneho posúdenia.

35 Okrem toho výhrady smerujúce proti bodom 50 až 58 napadnutého rozsudku, ktoré sú súčasťou posúdenia Všeobecného súdu týkajúceho sa prípustnosti žaloby v prvostupňovom konaní, v podstate kritizujú dôvody, pre ktoré Všeobecný súd odmietol konštatovať, že akrylamid je používaný výlučne ako medziprodukt. V tejto súvislosti po tom, čo v bode 51 napadnutého rozsudku konštatoval, že 99,9% akrylamidu sa používa ako medziprodukt, Všeobecný súd prijal v zostávajúcej časti záver, že používanie tejto látky vo výrobe tmelov a pri príprave elektroforéznych gélov nemožno kvalifikovať ako medziprodukt.

36 Pokiaľ ide o tmely, Všeobecný súd v podstate rozhodol, že hoci používanie akrylamidu predvída chemickú transformáciu tejto látky na polyakrylamid, hlavný cieľ tohto procesu nie je vyrobiť polyakrylamid, ale realizovať funkciu tmelu opísanú v bode 52 napadnutého rozsudku, ktorá spočíva najmä v zastavení presakovania vody, oprave konštrukcií z betónu a úprave kapilárneho stúpania.

37 Všeobecný súd v bode 54 napadnutého rozsudku rozhodol, že „podľa definície stanovenej v článku 3 bode 15 nariadenia [REACH] medziprodukt je látka, ktorá sa vyrába na chemické spracovanie alebo sa pri ňom spotrebúva či používa, aby bola syntetizovaná. V prejednávanej veci platí, že zložka v tmeloch na základe akrylamidu je používaná pri výrobe inej látky, pričom sa sama transformuje na túto inú látku, konkrétne polymér. Ako však tvrdí ECHA, akrylamid nie je používaný, aby bol sám syntetizovaný v zmysle definície stanovenej v článku 3 bode 15 nariadenia [REACH]. Nie je používaný ani na účely výroby tejto inej látky, pričom hlavný účel chemického procesu je plniť funkciu tmelu, ktorý vznikne, keď sa zložka v tmeloch na základe akrylamidu polymerizuje. Polymerizáciou stuhne do pevného gélu, ktorý neprepúšťa vodu pri injektážnom použití. Používanie akrylamidu ako zložky v tmeloch teda nie je používaním medziproduktu, ale konečným použitím látky“.

38 Treba však poznamenať, že keďže účel sledovaný pri výrobe a použití látky je jej transformácia na inú látku, prvá z troch podmienok, ktoré vyplývajú z článku 3 bodu 15 uvedeného nariadenia na kvalifikovanie látky ako „medziproduktu“ je splnená. Článok 3 bod 15 toho istého nariadenia neobsahuje žiadne dodatočné kritérium, ktoré by umožňovalo vykonať odlíšenie podľa hlavnej alebo doplnkovej povahy tohto účelu, ani skúmať, či sa chemický proces, ktorým sa látka transformuje na inú, zamieňa s konečným použitím, na ktoré je táto látka určená.

39 Preto odmietnutím toho, aby akrylamid v rámci procesu transformácie na polyakrylamid určený na tmely bol kvalifikovaný ako „medziprodukt“, Všeobecný súd pridal podmienku, ktorá nebola uvedená v článku 3 bode 15 nariadenia REACH, čím sa dopustil nesprávneho výkladu tohto ustanovenia.

40 Toto nesprávne právne posúdenie však nemá vplyv na správnosť napadnutého rozsudku, keďže sa týka odôvodnenia uvedeného pre úplnosť. Odôvodnenie uvedené v bodoch 50 až 58 napadnutého rozsudku, ktoré je predmetom prvého odvolacieho dôvodu týkajúceho sa prípustnosti žaloby na prvom stupni, vychádza z nespochybňovaného záveru v bode 43 napadnutého rozsudku, podľa ktorého sporné rozhodnutie môže mať priame účinky na právnu situáciu dodávateľov tejto látky. Tieto priame účinky vyplývajú z povinnosti informovania uvedenej v článku 31 ods. 9 písm. a) uvedeného nariadenia, identifikácie látky podľa postupu uvedeného v článku 59 nariadenia REACH, čo predstavuje novú informáciu, ktorá môže zaväzovať uvedených dodávateľov na aktualizáciu karty bezpečnostných údajov uvedenej v článku 31. Z toho vyplýva, že prvý odvolací dôvod v rozsahu, v akom smeruje proti bodom 50 až 58 napadnutého rozsudku, je neúčinný.

41 Z vyššie uvedených úvah vyplýva, že prvý odvolací dôvod treba zamietnuť ako čiastočne nedôvodný a čiastočne neúčinný.

O druhom odvolacom dôvode

Argumentácia účastníkov konania

42 Druhým odvolacím dôvodom, ktorý smeruje proti bodom 64 až 71 a 77 napadnutého rozsudku, PPG a SNF vytýkajú Všeobecnému súdu, že nerozhodol o ich výhrade založenej na porušení článku 2 ods. 8 písm. b) nariadenia REACH, a preto nesplnil svoju povinnosť odôvodnenia. Napadnutý rozsudok nevysvetľuje dôvody, pre ktoré sa výnimka jasne stanovená týmto ustanovením nevzťahovala na článok 59 tohto nariadenia.

43 ECHA a Komisia sa domnievajú, že odôvodnenie napadnutého rozsudku je dostatočné.

Posúdenie Súdnym dvorom

44 Z ustálenej judikatúry Súdneho dvora vyplýva, že povinnosť odôvodnenia, ktorá je uložená Všeobecnému súdu, ho zaväzuje uviesť jasne a nepochybne úvahy, na základe ktorých postupoval, aby to dotknutým osobám umožnilo poznať dôvody prijatého rozhodnutia a Súdnemu dvoru vykonať súdne preskúmanie (pozri najmä rozsudky zo 7. januára 2004, Aalborg Portland a i./Komisia, C-204/00 P, C-205/00 P, C-211/00 P, C-213/00 P, C-217/00 P a C-219/00 P, EU:C:2004:6, bod 372, ako aj uznesenie z 1. júna 2017, Universidad Internacional de la Rioja/EUIPO, C-50/17 P, neuverejnené, EU:C:2017:415, bod 12).

45 V prejednávanej veci po uvedení v bode 63 napadnutého rozsudku argumentácie PPG a SNF týkajúcej sa porušenia článku 2 ods. 8 písm. b) nariadenia REACH, Všeobecný súd v bodoch 64 až 71 uviedol dôvody, ktoré ho viedli k záveru, že táto argumentácia nebola dôvodná.

46 Odôvodnenie napadnutého rozsudku tak jasne a nepochybne uvádza úvahy, na základe ktorých postupoval Všeobecný súd pri zamietnutí prvého žalobného dôvodu žaloby, ktorá mu bola predložená.

47 Druhý odvolací dôvod musí byť preto zamietnutý ako nedôvodný.

O treťom odvolacom dôvode

Argumentácia účastníkov konania

48 Týmto tretím odvolacím dôvodom, ktorý smeruje proti bodom 64 až 71 a 77 napadnutého rozsudku, PPG a SNF tvrdia, že výklad nariadenia REACH, ktorý prijal Všeobecný súd pri zamietnutí úvahy, že medziprodukty sú vyňaté z postupu identifikácie stanoveného v článku 59 tohto nariadenia, zjavne odporuje jasnému zneniu článku 2 ods. 8 písm. b) uvedeného nariadenia. Toto ustanovenie sa týka bez výnimky celej hlavy VII toho istého nariadenia. Pokiaľ by normotvorca Únie zamýšľal vylúčiť postup identifikácie z pôsobnosti výnimky vyhradenej pre medziprodukty, urobil by to výslovným ustanovením. Pri absencii akejkoľvek nejednoznačnosti v znení tohto ustanovenia nie je potrebné použiť iné metódy výkladu než metódu doslovného výkladu.

49 PPG a SNF uvádzajú, že tým, že v bode 65 napadnutého rozsudku Všeobecný súd prijal záver, že podľa článku 59 nariadenia REACH akýkoľvek medziprodukt, ktorý možno kvalifikovať ako „látku“, môže byť predmetom postupu identifikácie, ktorý zavádza toto ustanovenie, hoci tento článok 59 patrí do hlavy VII tohto nariadenia, Všeobecný súd porušil uvedený článok. Skutočnosť, že látka má vnútorné vlastnosti vzbudzujúce veľmi veľké obavy uvádzané v článku 57 uvedeného nariadenia, nedáva ECHA právo porušiť to isté nariadenie.

50 Podľa PPG a SNF je výklad článku 59 nariadenia REACH uvádzaný Všeobecným súdom v bode 66 napadnutého rozsudku mylný. Bolo možné zahrnúť látku na zoznam navrhovaných látok so spresnením, že toto zahrnutie nemá vplyv na používanie tejto látky ako medziproduktu. Keďže látky, ktoré sú medziproduktmi, nemajú byť zahrnuté do prílohy XIV tohto nariadenia, nebol dôvod zapísať ich na zoznam zostavený s cieľom takého zahrnutia.

51 Konštatovanie uvedené Všeobecným súdom v bode 69 napadnutého rozsudku, podľa ktorého sa článok 57 nariadenia REACH týka vnútorných vlastností látok, je irelevantné na účely uplatnenia článku 2 ods. 8 písm. b) uvedeného nariadenia.

52 ECHA a Komisia odmietajú tvrdenia PPG a SNF.

Posúdenie Súdnym dvorom

53 S cieľom odpovedať na tretí odvolací dôvod treba pripomenúť kontext, v akom sa uplatňuje režim vyňatia uvedený v článku 2 ods. 8 písm. b) nariadenia REACH.

54 V tejto súvislosti z článku 1 ods. 1 uvedeného nariadenia vyplýva, že jeho účelom je zabezpečiť vysokú úroveň ochrany zdravia ľudí a životného prostredia, vrátane podpory rozvoja alternatívnych metód posúdenia nebezpečnosti látok, ako aj voľný pohyb látok na vnútornom trhu, a zároveň zlepšovať konkurencieschopnosť a inovácie. Na tento účel toto nariadenie zavádza integrovaný systém kontroly chemických látok zahŕňajúci ich registráciu, hodnotenie, ako aj povoľovanie a prípadné obmedzenia ich použitia (pozri najmä rozsudok z 15. marca 2017, Polynt/ECHA, C-323/15 P, EU:C:2017:207, bod 20).

55 Ako sa zdôrazňuje v odôvodneniach 69 a 70 nariadenia REACH, toto nariadenie venuje látkam, nazývaným „látky, ktoré vzbudzujú veľmi veľké obavy“, mimoriadnu pozornosť. Tieto látky podliehajú postupu autorizácie uvedenému v hlave VII tohto nariadenia. Z článku 55 uvedeného nariadenia vyplýva, že cieľom tohto postupu autorizácie je „zabezpečiť dobré fungovanie vnútorného trhu a zároveň zaistiť, aby boli riziká vyplývajúce z látok vzbudzujúcich veľké obavy riadne kontrolované a aby boli tieto látky postupne nahradené vhodnými alternatívnymi látkami alebo technológiami, ak sú ekonomicky a technicky uskutočniteľné“ (pozri najmä rozsudok z 15. marca 2017, Polynt/ECHA, C-323/15 P, EU:C:2017:207, bod 21).

56 Prvý krok tohto postupu autorizácie je identifikácia látok vzbudzujúcich veľmi veľké obavy na základe kritérií stanovených v článku 57 nariadenia REACH. Druhý krok je zahrnutie týchto látok do zoznamu látok podliehajúcich autorizácii, ktorý tvorí prílohu XIV tohto nariadenia, a tretí a posledný krok sa týka postupu, ktorý prípadne vedie k udeleniu autorizácie na látku vzbudzujúcu veľmi veľké obavy (pozri najmä rozsudok z 15. marca 2017, Polynt/ECHA, C-323/15 P, EU:C:2017:207, bod 22).

57 Na účely zabezpečenia koherencie medzi režimom autorizácie uvedeným v hlave VII predmetného nariadenia a ďalšími ustanoveniami právnych predpisov alebo nariadení Únie určených na ochranu zdravia ľudí alebo životného prostredia pred rizikami vznikajúcimi z používania chemických látok, článok 58 ods. 2 tohto nariadenia umožňuje vyňať určité použitia alebo kategórie použitia z požiadavky na autorizáciu, „za predpokladu, že na základe existujúcich osobitných právnych predpisov Spoločenstva ukladajúcich minimálne požiadavky týkajúce sa ochrany zdravia ľudí alebo životného prostredia pre používanie látky, je riziko riadne kontrolované“. Tento mechanizmus vyňatia predpokladá neoddeliteľné spojenie medzi látkou a jej použitiami alebo kategóriami použitia (rozsudok z 13. júla 2017, VECCO a i./Komisia, C-651/15 P, EU:C:2017:543, body 30 a 37).

58 Okrem tohto osobitného vyňatia stanoveného v článku 58 ods. 2 nariadenia REACH, článok 2 ods. 8 písm. b) tohto nariadenia stanovuje všeobecnú výnimku, podľa ktorej „medziprodukty izolované na mieste a prepravované izolované medziprodukty sú vyňaté z uplatňovania hlavy VII“ uvedeného nariadenia.

59 Vykladané doslovne, ako to robia PPG a SNF, toto posledné uvádzané ustanovenie musí viesť k domnienke, že akákoľvek látka používaná ako medziprodukt izolovaný na mieste alebo ako prepravovaný izolovaný medziprodukt, je z tohto dôvodu vyňatá spod ustanovení hlavy VII nariadenia REACH. Takáto látka by sa tak vyhla postupu identifikácie stanovenému v článku 59 tohto nariadenia a, a to hoci z dôvodu jej vnútorných vlastností, by táto látka patrila pod článok 57 uvedeného nariadenia a v dôsledku toho by sa musela považovať za vzbudzujúcu veľmi veľké obavy. Postup autorizácie upravený kapitolami 2 a 3 hlavy VII toho istého nariadenia by bol teda na takúto látku tiež neuplatniteľný.

60 Takýto doslovný výklad je zjavne v rozpore s cieľom nariadenia REACH, ktorým je ochrana zdravia a životného prostredia, pripomenutými v bodoch 54 a 55 tohto rozsudku. Okrem toho je nezlučiteľný so štruktúrou tohto nariadenia.

61 Ako to uviedla generálna advokátka v bodoch 85 až 87 svojich návrhov, zo spojených ustanovení článku 3 bodu 15 nariadenia REACH, ktoré definuje pojem „medziprodukt“, a ustanovení jeho hlavy VII vyplýva, že vyňatie stanovené v článku 2 ods. 8 písm. b) toho istého nariadenia treba chápať tak, že sa uplatňuje len na používanie izolovaných medziproduktov na mieste a prepravovaných izolovaných medziproduktov. Toto vyňatie teda nie je uplatniteľné na ustanovenia hlavy VII, ktoré upravujú látky v závislosti od iných údajov než ich použitie alebo kategórie použitia.

62 Z toho vyplýva, že vyňatie uvedené v článku 2 ods. 8 písm. b) nariadenia REACH sa týka len postupu autorizácie stanoveného v kapitolách 2 a 3 hlavy VII tohto nariadenia. Tento postup má totiž za cieľ práve vymedziť pre danú látku vzbudzujúcu veľmi veľké obavy použitia a kategórie použití, ktoré môžu byť povolené s výhradou najmä všeobecného vyňatia uvedeného v článku 2 ods. 8 písm. b) uvedeného nariadenia.

63 Naopak, toto vyňatie sa neuplatňuje na ustanovenia hlavy VII nariadenia REACH, ktoré upravujú látky v závislosti od ich vnútorných vlastností. Článok 2 ods. 8 písm. b) tohto nariadenia teda nebráni tomu, aby látka mohla byť identifikovaná ako vzbudzujúca veľmi veľké obavy na základe kritérií stanovených v článku 57 uvedeného nariadenia, a to hoci sa nepoužíva ako medziprodukt izolovaný na mieste alebo ako prepravovaný izolovaný medziprodukt.

64 Ako to uviedla generálna advokátka v bode 83 svojich návrhov, z prípravných prác k nariadeniu REACH vyplýva, že dôvod existencie takého vzťahu medzi postupom autorizácie a vyňatím, ktoré sa vzťahuje na látky používané ako medziprodukty izolované na mieste alebo ako prepravované izolované medziprodukty, spočíva v skutočnosti, že svojou povahou tieto použitia nevzbudzujú obavu a môžu z uvedeného dôvodu byť vyňaté z postupu autorizácie.

65 Preto bez toho, aby sa dopustil nesprávneho právneho posúdenia, Všeobecný súd v bode 66 napadnutého rozsudku rozhodol, že „z definície medziproduktu vymedzenej v článku 3 bode 15 nariadenia [REACH] vyplýva, že kvalifikovanie látky ako medziproduktu závisí od cieľa sledovaného jej výrobou a použitím. Podľa tejto definície, ako už bolo uvedené…, medziprodukt je látka, ktorá sa vyrába na chemické spracovanie alebo sa pri ňom spotrebúva či používa, aby bola syntetizovaná. Keďže v zásade každá látka môže byť vyrábaná na chemické spracovanie alebo sa pri ňom spotrebúvať či používať, aby bola syntetizovaná, a teda mať status medziproduktu, skutočnosť, že látka vo veci samej má status medziproduktu, nevyníma túto látku z postupu identifikovania stanoveného v článku 59 [tohto] nariadenia“.

66 Keďže tento právny dôvod stačil aj na právne odôvodnenie zamietnutia prvého žalobného dôvodu, vyplýva z toho, že tretí odvolací dôvod sa musí zamietnuť ako nedôvodný.

O štvrtom odvolacom dôvode založenom na zjavne nesprávnom posúdení

Argumentácia účastníkov konania

67 PPG a SNF Všeobecnému súdu vytýkajú, že v bodoch 69 až 79 napadnutého rozsudku zamietol argumentáciu, ktorou tvrdili, že ECHA sa dopustila zjavne nesprávneho posúdenia, keď nezohľadnila údaje uvádzané v dokumentácii vypracovanej v súlade s prílohou XV nariadenia REACH. Všeobecný súd totiž zastával názor, že údaje uvedené v prílohe XV tohto nariadenia neboli relevantné na účely identifikácie látky v rámci postupu podľa článku 59 uvedeného nariadenia.

68 Toto posúdenie je nesprávne. Vytvorenie tejto dokumentácie predstavuje prvú etapu postupu autorizácie látky a musí obsahovať všetky informácie relevantné na účely určenia, či sa táto látka má zahrnúť na zoznam navrhovaných látok a do prílohy XIV nariadenia REACH. Okrem vnútorných vlastností látky, v súlade s prílohou XV tohto nariadenia musia byť v uvedenej dokumentácii vysvetlené použitia, expozície, alternatívne látky a riziká.

69 V prejednávanej veci z údajov, ktorými disponuje ECHA, vyplýva, že akrylamid sa používa výlučne ako medziprodukt. Podľa PPG a SNF ECHA bola povinná skúmať tieto údaje starostlivo a nestranne (rozsudok z 21. novembra 1991, Technische Universität München, C-269/90, EU:C:1991:438, bod 14). Uvedené údaje preukázali, že podmienky uplatnenia vyňatia uvedeného v článku 2 ods. 8 písm. b) nariadenia REACH boli splnené.

70 ECHA a Komisia toto tvrdenie spochybňujú.

Posúdenie Súdnym dvorom

71 Ako bolo rozhodnuté v bode 63 tohto rozsudku, článok 2 ods. 8 písm. b) nariadenia REACH nebráni tomu, aby látka mohla byť identifikovaná ako vzbudzujúca veľmi veľké obavy na základe kritérií stanovených v článku 57 uvedeného nariadenia, a to hoci sa nepoužíva ako medziprodukt izolovaný na mieste alebo ako prepravovaný izolovaný medziprodukt.

72 Všeobecný súd sa teda nedopustil nesprávneho právneho posúdenia, keď v bode 69 napadnutého rozsudku rozhodol, že „aj za predpokladu, že [dokumentácia pripravená Holandským kráľovstvom v súlade s prílohou XV tohto nariadenia] uvádza len príklady používania tejto látky ako medziproduktu, na účely identifikovania akrylamidu ako látky vzbudzujúcej veľmi veľké obavy spĺňajúcej kritériá uvedené v článku 57 [uvedeného nariadenia] to nie je relevantné, lebo tieto informácie sa netýkajú vnútorných vlastností akrylamidu“.

73 Z rovnakého dôvodu neobsahujú dôvody uvedené v bodoch 70 a 77 napadnutého rozsudku nesprávne právne posúdenie.

74 Štvrtý odvolací dôvod musí byť preto zamietnutý ako nedôvodný.

O piatom a šiestom odvolacom dôvode

Argumentácia účastníkov konania

75 Piatym odvolacím dôvodom PPG a SNF kritizujú bod 93 napadnutého rozsudku, ktorým Všeobecný súd zamietol ich argumentáciu založenú na porušení zásady proporcionality. Zastávajú názor, že existovala menej obmedzujúca alternatíva než sporné rozhodnutie spočívajúce v zápise akrylamidu na zoznam navrhovaných látok, a to stanoviť, že táto identifikácia a tento záver nemajú vplyv na použitie tejto látky ako medziproduktu.

76 Šiestym odvolacím dôvodom PPG a SNF uvádzajú, že bod 93 napadnutého rozsudku neobsahuje odôvodnenie.

77 ECHA a Komisia tieto tvrdenia spochybňujú.

Posúdenie Súdnym dvorom

78 Ako bolo konštatované v bode 62 tohto rozsudku, postup autorizácie uvedený v kapitolách 2 a 3 hlavy VII nariadenia REACH má za cieľ vymedziť pre danú látku vzbudzujúcu veľmi veľké obavy použitia a kategórie použití, ktoré môžu byť povolené s výhradou najmä všeobecného vyňatia uvedeného v článku 2 ods. 8 písm. b) tohto nariadenia.

79 Za týchto podmienok by doplnenie zápisu látky na zoznam látok identifikovaných s cieľom ich zahrnutia do prílohy XIV uvedeného nariadenia o poznámku spresňujúcu, že tento zápis je bez vplyvu na používania vyňaté na základe článku 2 ods. 8 písm. b) toho istého nariadenia, by iba opakovalo to, čo už vyplýva z nariadenia REACH. Ako to poznamenala generálna advokátka v bode 116 svojich návrhov, takéto opatrenie by z hľadiska uplatňovania zásady proporcionality nemalo žiadny význam.

80 Z toho vyplýva, že odmietnutím argumentácie PPG a SNF v bode 93 napadnutého rozsudku z dôvodu, že „normotvorca zaviedol osobitné pravidlá týkajúce sa medziproduktov v článku 2 ods. 1 písm. c) a ods. 8 písm. b) [nariadenia REACH]“, sa Všeobecný súd nedopustil žiadneho nesprávneho právneho posúdenia a splnil svoju povinnosť odôvodnenia.

81 V dôsledku toho treba zamietnuť piaty a šiesty odvolací dôvod ako nedôvodný.

82 Zo všetkých prechádzajúcich úvah vyplýva, že odvolanie treba zamietnuť v celom rozsahu.

O trovách

83 Podľa článku 184 ods. 2 Rokovacieho poriadku Súdneho dvora, ak odvolanie nie je dôvodné, Súdny dvor rozhodne aj o trovách konania. Podľa článku 138 ods. 1 tohto rokovacieho poriadku uplatniteľného na základe článku 184 ods. 1 toho istého rokovacieho poriadku na konanie o odvolaní účastník konania, ktorý vo veci nemal úspech, je povinný nahradiť trovy konania, ak to bolo v tomto zmysle navrhnuté.

84 Článok 140 ods. 1 rokovacieho poriadku, ktorý je tiež uplatniteľný na konanie o odvolaní podľa článku 184 ods. 1 tohto rokovacieho poriadku, stanovuje, že členské štáty a inštitúcie, ktoré vstúpili do konania ako vedľajší účastníci, znášajú svoje vlastné trovy konania.

85 Keďže ECHA navrhla zaviazať spoločnosti PPG a SNF nahradiť trovy konania a tieto spoločnosti nemali úspech vo svojich dôvodoch, je opodstatnené uložiť im povinnosť nahradiť trovy konania.

86 Holandské kráľovstvo a Komisia ako vedľajší účastníci prvostupňového konania znášajú svoje vlastné trovy konania.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (prvá komora) rozhodol a vyhlásil:

1. **Odvolanie sa zamieta.**

2. **Polyelectrolyte Producers Group GEIE (PPG) a SNF SAS znášajú svoje vlastné trovy konania a sú povinní nahradiť trovy konania, ktoré vynaložila Európska chemická agentúra (ECHA).**

3. **Holandské kráľovstvo a Európska komisia znášajú svoje vlastné trovy konania.**

Podpisy